

Emlékeztek még a cipősdobozra?

Tudjátok, arra, amiben a titkainkat, a kincseinket, az emlékeinket őrizgetjük – hiszen mindannyiunknak vannak titkai, kincsei, s egy idő után egyre több emlék kerül bele...

Négy évvel ezelőtt a cipősdobozban a Bábosházi Figyelő számaira bukkantam, azokról meséltem Nektek itt, a Fanfár-ban. A cikk megjelenése után egy kedves övönénitől és csoportjától szépen feldíszített dobozkat kaptam ajándékba, telis tele az általuk készített kicsi kincsekkel. Az egyik legszívhezszólból ajándék volt ez „bábósságom” során...

Ebben az évben nagy változás történt az életemben - tizenöt voltinás év után elindultam világot látni, és 2011. augusztus elsejétől a pécsi Bóbita Bábszínház tagja vagyok.

A dobozaimat nemrégiben újra kibontottam, egy másik városban, költözőkésés közben, és örülök, hogy itt vannak velem a kincseim, az emlékeim: Debrecen, a bábéladások, a Veletek való játékok, találkozások, a velem játszó társaim, barátaim, az utazások, fesztiválok, kalandok, ez az újság...

Remélem, Nektek is épp akkora örömet szerzett a Bábosházi Figyelő olvasgatása, mint nekem a szerkesztése, írása, javíthatása, szépíthatása főszerkesztőként!

Ezentúl Telenkó-Oláh Tímea, a Vojtina Bábszínház bábszínésze – és természetesen az eddigi szerkesztőbizottság, Asbóth Anikó, Láposi Terka, Kovács Lajos és Szoták László, kiegészítve Szakács Zsuzsi szervezővel és Szabó-Kovács Patrícia anyanyelvi lektorral - gondoskodik majd arról, hogy továbbra is egy különleges kiadvány kerüljön a kezetekbe két-havonta.

Én pedig szeretettel gondolok a debreceni közönségre, és bízom benne, hogy még találkozunk! Addig gyűjtöm a cipősdobozokat, jó! Vizsontlátásra!

Papp Melinda

Hát persze, hogy emlékszem a cipősdobozaimra telis tele apró kis limlommal, mütyürrel, fényképpel, óvodás- és iskoláskori emlékekkel. Az ám, az óvoda! Ti emlékeztek az első napra? No, és az iskola első napjára? Izgalom, új arcok, új szagok, új kalandok, új kihívások, új megmérgettetések.

Elárulok egy titkot. Ha új kihívással találom szembe magam, még mindig tetőtől talpig átjár az a fajta élénk izgatottság, amit akkor éreztem, amikor kislányként először feletem a tanítónéni kérdésére, pedig már sok-sok évvel ezelőtt a vállamra akasztották az óvodában és az iskolában is a vándortarisznyát. Az érzés mit sem változott, a feladatok viszont annál inkább. Most épp a Bábosházi Figyelő szerkesztői munkája jelenti számomra ezt a „nagy találkozást”, amely munka ezidáig Papp Melinda odaadó gondoskodását tükrözte.

Lefogadom azonban, hogy nem vagyok egyedül, és közületek is sokan részesei ennek a bizsergető érzésnek a szeptemberi óvoda- és iskolakezdés alkalmával. Kalandra fel hát, birkózzatok meg azokkal a kihívásokkal, és ha sikerül legyűrni őket, keressetek újakat!

Az izgatottság közepette azért, kérlek benneteket, ne feledkeztek meg a Bábosházi Figyelőről, olvassátok, forgassátok, böngésszék! Ha megteszitek, remélem még nagyobb kedvel látogatók el hozzánk, ide a Vojtina Bábszínházba. Én és a szerkesztőbizottság tagjai mindent megteszünk, hogy így legyen. A többi csak rajtatok múlik!

Telenkó-Oláh Tímea

